

[Statsministeren.]

kunde faa fat i. Men det er gaaet helt godt med denne Kamp endda. I de sidste 35 Aar har de Konservative ustandselig ført Kamp mod Socialdemokratiet, og ingen Sinde i disse 35 Aar har Partiet staaet svagere i Befolkningen end nu. I 1895 ved de da afholdte Valg havde det konservative Parti over 29 pCt. af de afgivne Stemmer, ved sidste Valg havde de 16,5 pCt.: halveret paa 35 Aar! vi kan altsaa nogenlunde matematisk regne ud, hvornaar det er ude med Partiet. Jeg tilstaar, at vi forfærdes derfor ikke af den Tale, vi hørte af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, i hvilken han i Modsætning til tidligere bevægede sig med uhyre store Armsving. Jeg indrømmer, at det vil være mig helt oplivende lejlighedsvis at se, naar de Konservatives Stormtropper med det ærede Medlem i Spidsen styrter frem for at fælde den radikal-socialistiske Regering. Vi vil under disse Opbud bestandig mindes de Konservatives sidste store Opbud den 21. Marts, og saa vil vi i øvrigt fortsætte vort Arbejde uden Hensyn til det ærede Medlems store Ord og drabelige Trusler. Vi tror nemlig ogsaa, at Kampens Udfald er givet.

Endnu maa jeg gøre nogle Bemærkninger, der adskiller sig lidt i Emne fra de foregaaende. Begge de to oftnævnte Ordførere har sagt nogle Ord om den saakaldte Arendrupske Sag. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde forstaaeligt nok afvente den Undersøgelse, der er iværksat, en Undersøgelse, som han billigede. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde ikke nøjes med saa lidt; han gav selvfølgelig et Spark til Ministeriet, der hverken har ansat Tyven eller overladt ham Pengene.

Men der kom flere Overbud; det ærede Medlem var ikke nær paa Højde med Situationen. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam forsøgte ogsaa at komme med i Kapløbet. Han talte lidt uklart om Ministres Ansvar, men Dagen efter kom jo Klaringen ved det Forslag til Beslutning, som blev forelagt, og jeg forstaar derefter, hvad det var, det ærede Medlem mente, da han talte. Det ærede Medlem sagde, som sandt er, at det kun var hans Parti, der ikke havde nogen Fortid at forsvare — til Gængæld har det heller ikke megen Erfaring, naturligvis. Jeg synes imidlertid, at af Fortid har det virkelig nok allerede i den korte Tid; de har medvirket baade ved Tugthuslov og i Redningsarbejde for Nedskæringsministeriet, saa egentlig synes jeg ikke, de behøver at prale af, at deres Fortid er saa ren og uplettet. Men det ærede Medlem og hans Parti vild-

altsaa vise særligt Mod. De vil have 5 Ministre for Rigsretten. Jeg maa sige, at den nuværende Handelsminister føler det egentlig som en krænkende Tilisodesættelse, at han ikke skal med; han vil næsten føle sig som en Skruebrækker, naar vi andre sættes i Fængsel og han bliver udenfor. Jeg synes, Partiet bør forskaane ham derfor. Men naar Partiet nu endelig vil optræde og vise sit Mod, hvad er det saa for en underlig Form at skyde sig bagved et 15-Mands Udvalg, om hvis Sammensætning det ærede Parti formentlig ikke kan være i Tvivl? Jeg synes, at de ærede Medlemmer burde vise deres gode Villie selv og deres Mod, uden den Fejghed, som det er at foreslaa et Udvalg til at overveje, om disse 5 Ministre skal slæbes for Rigsretten. De ærede Medlemmer af Partiet maa vel selv kunne bedømme Sagen og tage Ansvaret for, hvad de vil foreslaa, uden at dække sig bag 15 Medlemmer, der skal have den Opgave at overveje, hvorvidt Venner og Fjender skal for Rigsretten.

Imidlertid, alt dette med det saakaldte Retspartis Indsats er jo nærmest et muntert Intermezzo i det konservative Kampbulder, men det rigtige Overbud var da heller ikke dette fra det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Nej, det leverede det ærede Medlem Hr. Holstein. Siden det ærede Medlem Hr. Holstein ved sidste Landstingsvalg bidrog til Sikring af Nedskæringsministeriet, har jo alle vidst, at hans demokratiske Følelser var vel fortøjede og i sikker Havn, og denne Opfattelse blev i høj Grad bekræftet ved den Tale, som han holdt her i Fredags. I særlig Grad vejledende i saa Henseende var det Afsnit af Talen, der beskæftigede sig med det, han kaldte Studere-Rabies. Det ærede Medlem ønskede at bremse for Tilgangen til Studeringerne. Jeg ved ikke, om der er en saadan Massetilgang til Studeringerne, at det er paakrævet at fraraade Tilgang, ligesom det sker i visse Haandværksfag, men jeg ved i hvert Fald, at man hidtil har været yderst indigneret, naar Stenhuggerne frabad sig Tilgang til Stenhuggerfaget, og det har man været fra konservativ Side. Det forekommer mig derfor unægtelig rent principielt lidt underligt, at dette Ønske fremkommer. Men hvad der navnlig var det interessante og det talende i denne Del af Udtalelserne, var, at det, som det ærede Medlem vilde bremse for, ikke var den almindelige Tilgang til Studeringerne. Nej, han talte udelukkende om, at man skulde bremse den mindre bemidlede Befolknings Børn. Der har vi Rævehalen eller Harefoden, eller hvad det